

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chebu rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Vladimírem Doležalem ve věci

žalobkyně: **Dopravní podnik Karlovy Vary, a.s., IČO 48364282**
sídlem Sportovní 1, 360 09 Karlovy Vary
zastoupené Mgr. Petrem Šindelářem, LL. M., IČO 43308988
advokátem sídlem Chebská 355/49, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalované: **Monika Maria Sliwka**, narozená 9. dubna 1983
státní občanka Polské republiky
bytem Skřivánčí 2434/1, 352 01 Aš, okres Cheb

o zaplacení 4 600 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni částku 4 600 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % z této částky za období od 8. června 2022 do zaplacení.**
- II. Soud zamítá žalobu na zaplacení úroku z prodlení 8,5 % z částky 4 600 Kč za období od 26. října 2021 do 7. června 2022.**
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 4 415 Kč.**

Odůvodnění:

Předmětem řízení byl nárok žalobkyně uplatněný rozkazní žalobou, podanou ke zdejšímu soudu dne 21. května 2024, na zaplacení 4 600 Kč za odtah motorového vozidla značky Volkswagen, typ Golf, RZ 3K89086, provozovaném žalovanou, provedený ve dnech 24. a 26. září 2021 z pozemní komunikace v ulici Šmeralova v Karlových Varech a zpět. K odůvodnění žaloby uvedla, Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Trávníčková

že odtah provedla jako tzv. zpětný ve smyslu ustanovení § 19b odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, (dále jen „ZPK“) pro naplnění účelu dočasného zákazu stání nebo zastavení silničních vozidel podle ustanovení § 19a ZPK na uvedené pozemní komunikaci, když příslušná dopravní značka byla v zákonem stanovené lhůtě na místě osazena. Důvodem bylo čištění a úklid uvedené pozemní komunikace v rámci tzv. blokového čištění. Cenu za odtah pak stanoví *příslušné nařízení* statutární město Karlovy Vary. Žalovaná žalovanou částku dosud žalobkyni nezaplatila, přestože k tomu byla vyzvána dopisem ze dne 11. října 2021 a později upomenuta. Svou aktivní věcnou legitimaci žalobkyně odůvodnila postoupením žalované pohledávky podle rámcové smlouvy s vlastníkem komunikace – statutárním městem Karlovy Vary ze dne 29. září 2021. Stejnou žalobou se žalobkyně domáhala zaplacení úroku z prodlení podle výroků I. a II., aniž by tento nárok blíže odůvodnila.

V daném případě jde s ohledem na státní občanství žalované o řízení s cizím prvkem. Protože bydliště žalované je na území České republiky, vyplývá mezinárodní příslušnost zdejšího soudu z čl. 4 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Zdejší soud tedy přistoupil k projednání věci.

Rozhodným právem pro posouzení věci je právo České republiky, neboť žalovaný nárok je konstruován právě zákonem České republiky, účinným na jeho území.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila a k prvnímu jednání nařízenému ve věci na den 20. ledna tr., se bez omluvy nedostavila.

Soud po dokazování dospěl ke skutkovému zjištění, které odpovídá žalobním tvrzením s výjimkou tvrzení o doručení výzvy k placení ze dne 11. října 2021. Prokázáno totiž bylo až doručení předžalobní výzvy ze dne 24. května 2022 se lhůtou pro zaplacení do 7. června 2022, která byla podána k poštovní přepravě dne 25. května 2022.

Výrokem I. proto soud žalobě vyhověl ohledně žalované jistiny, když povinnost k zaplacení je stanovena v § 19b odst. 2 ZPK. Protože se žalovaná dostala do prodlení s placením peněžitého dluhu podle výzvy žalobkyně (§ 1958 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (dále jen „OZ“) ve smyslu §§ 1968 a 1970 OZ, je povinna podle § 1970 OZ zaplatit žalobkyni také úrok z prodlení za dobu od 8. června 2022, jehož žalovaná výše odpovídala § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Stejným výrokem proto soud vyhověl žalobě i v tomto rozsahu. Lhůta pro splnění povinnosti byla stanovena podle § 160 odst. 1 OSŘ.

Výrokem II. pak soud zamítl žalobu na placení zbylého úroku z prodlení za dobu, kdy prodlení žalované zjištěno nebylo.

Výrokem III. soud v souladu s § 142 odst. 3 OSŘ přiznal převážně procesně úspěšné žalobkyni právo na plnou náhradu nákladů řízení, neboť její procesní neúspěch byl jen nepatrný.

Žalobkyně požadovala ze svých nákladů nahradit výdaje za soudní poplatek ve výši 400 Kč, odměnu svého zástupce v částkách po 1 000 Kč za tři úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, v písemném podání ve věci – sepisu žaloby a v účasti na jednání před soudem dne 20. ledna 2025. Dále žádala paušální náhradu provozních výdajů zástupce žalobkyně za tyto úkony po 300 Kč, resp. 450 Kč. Také žádala náhradu za promeškaný čas za účast na jednání před soudem dne za 4 půlhodin po 150 Kč ve výši, cestovní výdaj za účasti na jednání před soudem v částce 667,63 Kč nakonec náhradu odvodu daně z přidané hodnoty z nahrazované odměny a výdajů svého zástupce.

Žalobkyně vynaložila (resp. lze očekávat, že vynaloží) k účelnému uplatnění svého práva před soudem ve smyslu § 142 odst. 1 OSŘ tyto účtované náklady na: Soudní poplatek v částce 400 Kč v souladu s § 137 OSŘ; Odměnu svého zástupce, který je advokátem, počítanou v souladu s § 151 odst. 2 OSŘ podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Trávníčková

advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), za dva úkony právní služby (1. převzetí a příprava zastoupení a 2. seps žaloby) po 200 Kč podle § 14b odst. 1 ve spojení s § 11 advokátního tarifu a za jeden úkon právní služby (3. účast na jednání před soudem) v částce 1 000 Kč podle § 14b odst. 3 ve spojení s § 7 a § 11 advokátního tarifu, tj. v součtu 1 600 Kč; Provozní výdaje tohoto zástupce nahrazované v paušální výši po 100 Kč za první dva uvedené úkony právní služby a v částce 450 Kč za poslední z nich ve smyslu 14b odst. 6 advokátního tarifu, a to v souladu se závěry vyjádřenými např. v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. dubna 2001, sp. zn. 29 Cdo 196/2001, (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího soud jsou dostupná na www.nsoud.cz) tj. v součtu 650 Kč; Náhradu 600 Kč za promeškaný čas strávený zástupcem žalobkyně cestou k jednání před soudem dne 20. ledna 2025, která odpovídá § 14 odst. 1 a odst. 3 advokátního tarifu, opět v souladu se závěry usnesení Nejvyššího soudu, např. ze dne 19. dubna 2001, sp. zn. 29 Cdo 196/2001; Cestovní výdaj 667,63 Kč jako hotový výdaj podle § 137 odst. 1 OSŘ za cestu zástupce žalobkyně osobním motorovým vozidlem k jednání před soudem dne 20. ledna 2025, která odpovídá § 30 a § 32 vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve spojení s § 157 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, při průměrné spotřebě 6 l BA na 100 km na trase 84 km dlouhé a podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb. ve spojení s § 1 vyhlášky č. 475/2024 Sb. a § 4 vyhlášky 475/2024 Sb.; Náhradu odvodu daně z přidané hodnoty z odměny a hotových výdajů zástupce žalobkyně ve výši 21 % podle § 137 odst. 1 a 3 písm. a) OSŘ a § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zaokrouhleno podle § 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Celkem se jedná o náklady 4 415 Kč, které je žalovaná povinna žalobkyni nahradit. O splatnosti k rukám zástupce žalobkyně soud rozhodl podle § 149 odst. 1 OSŘ. Lhůta pro splnění této povinnosti byla také stanovena podle § 160 odst. 1 OSŘ.

S ohledem na zjevně jiné právní hodnocení žalobkyně ohledně aplikace právní úpravy náhrady nákladů řízení je nutné doplnit vysvětlení důvodu použití ustanovení § 14b advokátního tarifu. To vyplývá z toho, že řízení bylo zahájeno návrhem podaným na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně stejnou žalobkyní ve skutkově i právně obdobných věcech (§ 14b odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), v řízení je předmětem řízení peněžité plnění, jehož tarifní hodnota nepřevyšuje 50 000 Kč (§ 14b odst. 1 písm. b) advokátního tarifu) a v řízení byla žalobkyni přiznána náhrada nákladů řízení (§ 14b odst. 1 písm. c) advokátního tarifu). Protože ve smyslu závěrů vyjádřených v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. prosince 2016, sp. zn. 17 Co 281/2016, (uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 53/2018 části občanskoprávní a obchodní) nedošlo při činnosti advokátního zástupce žalobkyně k podrobné individualizaci případu v žalobě, nebo zjevné aktivní účasti tohoto zástupce na shromažďování podkladů (např. zadávání posudků, zajišťování svědků), není důvod paušální náhradu přiznávat podle jiné právní normy. Nálezacímu soudu je z vlastní činnosti známo, že žalobkyně v podstatě stejnými žalobami uplatňuje své nároky na zaplacení pohledávek v obdobných případech, které se liší jen označením žalovaného, splatností a pochopitelně s ohledem na různé plnění platebních povinností žalovanými i žalovanou částkou. Odůvodnění žalobních návrhů je však jinak stejné. Soud připouští, že žalobkyně je účastníkem i dalších soudních sporů, které se od věci projednávané v nadepsaném řízení liší. To samo však zjevně nemůže způsobit aplikaci jiné procesní úpravy náhrady nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 OSŘ).

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Trávníčková

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Cheb 20. ledna 2025

Mgr. Ing. Vladimír Doležal v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Trávníčková

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 03.03.2025 a je vykonatelné dne 07.03.2025, ve výroku II. právní moci dne 03.03.2025, ve výroku III. právní moci dne 03.03.2025 a je vykonatelné dne 07.03.2025. Připojení doložky provedla Jana Vaidišová dne 31.03.2025.